

Nisi, si non : si. ex Heb. **לולי** Ecclef. 6.6.
 Pſal. 124. 4. & adjecto **פון** Nifi Gen.
 31. 42. vel **לוליפון** ib. Jon. et sine
 Deut. 32. 27.
אלו Illi, isti, illæ, istæ, illa, ista. Rab.
אלוי Ah, utinam. v. in **לוה**
 v. in **לו**.
אלוה et **אלוה** et **אלוה** Græc. Αλου.
 Gittin f. 69. 2. **אלואין** Id. Pſal. 45. 9. In Venetis
 scribitur **אלואין** v. et Cant. 4. 14. Ubi nostra
 legunt **אלואין**.
אלות Superliminaria, frontispicia.
 Isa. 6. 4.
אלוים Arboris species, i. q. **אלמונים** Bresh.
 rab. f. 15. Ubi inter cedrorum genera numeratur.
אל i. q. **אלואין** lignum Aloes Pſa.
 45. 9.
אלוים & **אלות** i. q. **אלות**.
 Syr. **לה** Si, ut, utinam. Num. 22. 29. Jud.
 8. 19. Luc. 12. 49. v. d. **Dieu** in locum.
לא Si non, nisi. Gen. 31. 42. Num.
 22. 33.
אלו Agallochum. Bresillum : & i. q.
עבר Colustrum. BB.
לשונ Valetudinarius. F. Rebellio ;
 conjuratio. BB.
לשונ Vitrum liquefactum.
 Sam. **לל** Nifi. Gen. 31. 42.
 Æth. **ለላ** v. **ለለ** = **ለለ** : Ita in Ex.
 Luc. 13. 23. At planè leg. **ለለ** : & c. seq.
ለለ : conjung. Oportet me ambulare : ut
 Vulg.
ለለ : Jesabel. Apoc. 2. 20.
 Ar. **ألا**, Act. **ألو**, Fut. O. Defuit, minus
 faciens quàm oportuit :
 Impar fuit : omi-
 sit, intermisit. ita **لا يالك نصحا** Non de-
 est tibi
 exhortatione sua : haud prætermittit monere te.
 et cum A-
 poc. **لا يال**, uti dicunt **لا يدر** cum A-
 pocope **لا ي** Haud novit, haud deest suis partibus,
 Gall. il ne manque point. cca vel c

Quæ. Pl. f. Relativ. Pſal. 18. 13.
الواتي Ro. Matth. 27. 55, 56.
الوايه Pl. **الوايه**, **الوايه**, **الوايه**, Jura-
 tum, jusjurandum.
الوايه f. **الوايه** sign. 2. Pl. **الوايه** Quæ
 defuit, neg- Si non
 ligens. Prov. **الا حظيه ولا اليه**, felix, haud
 negligens : Si deest fortuna, haud deero mihi, vel
 non dees, aut nè defis tibi. In fœm. genere a. ef-
 fertur, quia de fœmina primùm dictum fuit, quæ
 minus grata marito talem se meritis suis reddi-
 tura esset.
الوايه et **الوايه** Agallochum vulgò, i. e. Xy-
 laloë. Lignum Agalloche,
 unde vulgò lignum aloës dr.
الوايه pro **الوايه** Pl. **الوايه** Donum. 2,
 Merda, s. pro-
 priè Globuli stercorei pecorum.
الوايه Arboris, quæ **الوايه** dicitur, cortice vel
 fructu concinnatus
 uter s. corium.
الوايه Pl. **الوايه** à Chald. **الوايه** quod
 planctum notat, Suda-
 rium s. byssi pars, quam fœmina manu tenet in
 planctu. Solent n. panniculum tenuem rarioris
 textura, nigri ferè **الوايه** Sjemla vocant, mani-
 coloris, quod genus **الوايه** bus tenere ; quo, dum
 planctum suo more edunt, lacrymas subinde abster-
 gunt, quemque cum brachiis diversimode jactant.

Exo. 29. 21. Fon. Lev. 7. 3. Hinc auricula qs. cau-
 auris. **אליאם** Gr. ἄλιος, **אליאם**, **אליאם**
 συνέδριον ἐν ἡλίον Athenarum **Ἠλιαία** Schem. Rab.
אליאם Segmenta lignorum ten uia qs. cauda,
 quibus majora ligna accenduntur. Jomaf. 45. 1.
 i. q. Heb. **אליאם** Isa. 7. 4. v. & **אליאם** in
אליאם.
אליאם & **אליאם** Pollex tam manûs quàm pedis.
 Exod. 29. 20. Pl. Af. Pſal. 137. 5. in Venetis.
 C. L. ducit à Lat. Hallux.
אליאם Coriandrum.
אליאם Eleutropolis, Ex Gr. ἐλευθερία
 liber & πόλις civitas. Aruch ex Bresh. R. ad
 Gen. 14. 5. At hodie in Bresh. R. f. 41. pro eo le-
 gitur **אליאם** Metropolis.
אליאם Fragmenta. v. in **אליאם**.
אליאם v. in **אליאם**.
אליאם **אליאם**, Solis civitas.
אליאם, **אליאם**, Balneatores, & calefactores
 balnearü, **אליאם** שמשין שמשין בני אדם שמן, Aruch.
 Olei administri, qs. esset Lat. Oleari i. Schab. f. 147.
 2. Betza f. 32. 1. It. Vestium genus, Schab. f. 114. 1.
 Nidda f. 20. 1. Quidam Nom. prop. loci existi-
 mant, Alii, Vestes balneatorum ex priori sensu
 exponunt. Subrufus color, medius inter album &
 nigrum. G. F.
 Sam. **אליאם** Pollex. Ex. 29. 20.
 Æth. **ለላ** : Eli, Nom. propr. Luc. 3. 23.
ለለ : Elias, Nom. propr. Luc. 4. 26.
ለለ : Eliacim, Nom. prop. Mat. 1. 13.
ለለ : Eliud, Nom. prop. Mac. 1. 14.
 Ar. **ألي** Carnosos clunes habuit vir. **ألو**.
 V. & VIII. i. q. V. in **ألو**.
ألي Ad. Pl. 5. 3; 12. Usque, versus : tem-
 e poris & loci. Erga. Apud. Unà cum.
 Diversis verborû phra- **أحسن اليك** Bene-
 fibus inseruit, uti fecit
 tibi : & c. quæ suis locis occurrunt.
أذهب اليك Abi ad te, i. e. Temet & quod
 tuum est cura.
أحذ اليك Cave tibi. 2 Macc. 16. 27.
ألي ان Donec, quoad. Pſal. 56. 2. Act.
 2. 35.

L **أليك**